

טיב הקהילה

אויף אידיש

יידל ע"י קהילת שבת בני ד'

משיגת מידע ורענון תורה

הרב חמולת חורבני רחמי חורבני שלישי א'

דער בעטל

בחד בחוקותי
כ"ו אייר תשפ"ה

א' די בירן ל'ט אסאך חידושים

א' זמן הרקלית דעות ומוצאי

הדר"ג 6:59
מוצ"ש 8:16
ר"ת 8:53

א' סוף זמן קריאת שמע ופירלה

סיו"ק"ש א' 8:13
סיו"ק"ש ב' 9:03
סיו"ק"ש ב' 10:14

א' זמן בירן ל'ט א' אסאך חידושים

קל"ה
שנה

טיב

המערכת

בי לי בל הארץ

ירושלים של מעלה איז א טענדענציי רייך געווען אין רוחניותדיגע קנינים אבער אירעס געווען אין געשטודענדיגע מיטלען. אויב אין געווענליכע צייטן איז אזוי געווען, איז אומדאי און אומדאי אז אינדערצייט פון די שרעקליכע מלחמה איז געווען אזוי. אין יענע צייטן האט געקענטשט א געפערליכע סאגל פון לעבנסמיטלען, אויף אזוי ווייט אז עס איז נישט געווען ברויט צו געבן פאר די קינדערלעך, און יעדער שטיקל ברויט איז געווען א יקר הפצאות. צווישן די איינוואוינער פון ירושלים עיר הקודש, זענען געווען אזעלכע וואס האבן נישט געקענט צוקוקן די לייזן פון זייערע קינדערלעך, און האבן זיי געשיקט צום רבין פון הרח"ק רבי שלמקע זוועהלעך ז"ל, וויבאלד זיי האבן געוואוסט אז דער צדיק וועט זיי שוין באווארן מיט עסן און טרינקען, און אזוי איז טאקע געווען אז דער הייליגער צדיק האט שוין געזען וואס דא טוט זיך, און ער האט זיי געזענט מיט א גוטן מאלצייט.

אין א טאג האבן די שטוב'געטענטן געברענגט אביסל עסן, און געליעגט פארן צדיק אז וויבאלד עס איז נישט גענוג צו קענען צוטיילן אויך פאר אנדערע אין דער עסן געלייגט בלויז פאר זיי. דער רבי האט אבער אנדערש געהאלטן, און באפוילן אז מען זאל זיך צוטיילן מיט די ארימגעלייט, גלייך אויף גלייך. דער רבי האט נישט געזאגט אז דאס איז וויבאלד עס איז א זכות פאר אים צו מקיים זיין די מצוה פון צדקה און הכנסת אורחים נאר ער האט געטענהט אז וויבאלד זיי עסן איז געברענגט געווארן אינדערצייט וואס אנדערע מענטשן געפענען זיך דא דעריבער שוין מען זיך צוטיילן מיט זיי. אזוי האט דער רבי געהאלטן, ווייל אפילו אויב די עסן געהער צו אים פונדעסטוועגן האט ער נישט קיין דין קדימה דערין, אינדערצייט וואס די ארומן פון די וועגנעריגע ארימגעלייט קוקן אויס דערוי.

איינגעלייגט זעט דאס אים אפשר מאכטנען אבער אין אונזער פרשה געפענען מיר דאס נאמן קלאר. ביי די מצוה פון שמיטה האט דער אויבערשטער באפוילן פארן בעל הבית פונעם פעלד, אז ער זאל ספקיר זיין אלע זיינע פירות. כאטש ער איז דאך דער וועלכער האט געקויפט דעם פעלד פאר טייער געלט, אויך איז ער דער וועלכער האט זיך געפלאגט און באטיט ביז ער האט געזען זיין זיינע פריכטן וואקסן און בליען, פונדעסטוועגן דאך ער עפענעט די טירן פון זיין פעלד, און ווער ער וויל קען קומען און נעמען וואס ער וויל, און עס איז אסור פאר אים זיי צו צוריקהאלטן דערפון.

דאס אלעס האט דער אויבערשטער באפוילן, כדי דער מענטש זאל אינווארעלען ביי זיך אין ארץ, און זיין נאנטע פארמעגן און אלע זיינע קנינים איז בלויז א מתנה פון חסדל און איינגעלייגט איז ער נישט דער אמתלעך בעל הבית דערויף, נאר עס געפנט זיך ביי אים אלץ פקדון, און ער איז אזוי ווי אן אפטרופטעס וואס איז געשטעלט געווארן דערויף, און ער דארף טון דערויט דעם רצון פונעם באשעפער, אבער ער קען נישט האלטן דעם נאמן טוטס און זיך אליין, און צוריקגען וועט ער פארשטיין אז ער דארף זיך אויך פירן לעבנס משוורת דאן אינדערצייט וואס עס איז קענטליך אז אזוי איז דער רצון פון הש"ת.

(עפ"י טיב השו"ת - ב"ר)

טיב

הפרשה

די אחיזה פון א איד

אין זיין שורש

ושבתם איש אל אחורו ואיש אל

משפחתו תשבו

אין די וואכענדיגע סדרה לערנען מיר איבער די פרשה פון שמיטה און יובל, די תורה הייסט פאר יעדן איד אז ווען עס קומט צווישן שמיטה אדער יובל זאל ער אפלאזן אלעס וואס ער האט און זיך צוריקקערן צו הקב"ה ביי שמיטה דארף ער לאזן זיין פעלד רוען און עס נישט פלאנצן, נאר זיך פארלאזן אז הקב"ה וועט אים שפיין און ביי יובל גייט אלעס צוריק צו דעם פריערדיגן בעל הבית נארגאנישט בלייבט נישט ביי אים נישט די פעלד, נישט א קענעכט, יעדער גייט צוריק צו זיין אריינגעלער שורש.

ווען מען איז זיך מתבונן אין די מצות זעט מען אז דער יסוד פון די מצוה איז אז אלעס גייט צוריק צום שורש, צו הקב"ה - דער האר פון די וועלט.

די פשוט פון די מצוה איז אז א מענטש זאל אייביג געדענקען אז אלעס וואס ער האט אויף די וועלט געהער פאר הקב"ה אבער עס קען אויך זיין אז עס ליגט דא א טיפערע דערהער. עס קומט מעורר צו זיין א איד אז אויב די האט זיך דערווייטערט פון דעם אמתלעך וועג און אייבערגעלאזט די אלטע און די ערליכע וועג און אנגעהויבן פאשענען אן אפרימענדע פעלדער, האט ער די מעגליכקייט זיך צוריקצוקערן צו זיין שורש, צו זיין טאטע און חסדל. עס קען זיין אז וועגן דעם גייען נאר די צוויי זאכן - קרקעות און עבדים - צוריק צו זייער ערשטער האר און אנדערע זאכן נישט, ווייל די צוויי זאכן זענען שבת און ציפן מענטש און עס קען זיך צוריקקערן צו זיין שורש.

דער קענעכט איז דער מרות פון א מענטש, אז באמת דארף ער זיין משועבד צו הקב"ה און דא איז ער זיך משעבד צו עפעס אנדערש, און אויך די אדמה איז מרמה אויף דעם - ווייל די קרקע ווייזט דאך אויף "עפר" און די תורה זאגט דאך "בראשית ג. יט" כי עפר אתה ואל עפר תשוב.

אין ביידע זאכן איז דא רמז אז דער מענטש קען זיך אומקערן צו זיין שורש און ער האט די כח דערפאר און איז דא זמן אין אסכול צו דעם.

די כח אז א מענטש זאל זיך קענען צוריקקערן צו זיין שורש, איז א ספעציעלע מתנה פון הקב"ה צו יעדער איד אויף די וועלט. עס מאכט זיך אסאך מאל אז א מענטש לאזט זיך נאך און גייט נאך דער יצר הרע און פאלט אריין אין זיין נעץ, אבער דאס וועט געווענליך זיין בשעת

מען קען הערן שפועס'ן און דרוש

פון מורנו ורבנו שלישי"א - אין א עקסטערע נופער
אידיש: 073-2951321 | לש"ת: 073-2951320

טיב
הנודעות

ז'ר' תוועה הרה"ק ר' יצחק יצחק' סיון / ע' ש"ת - שו"ת

<<< הבטח און עמוד |

מעשיות אויף השגחה פרטית

לעצמם אין זייערע

רבי שאמון צאנזער

געצייטעט טעג פאר ל"ג בעומר האבן מיר געשמעסט אין שטוב וועגן דער גרויסער טאג ל"ג בעומר, און מיין מאן האט דעציילט שיינע עפיזאדן פון רבי שמעון בן יוחאי און זיין גרויסקייט.

צווישן אנדערע האט מיין מאן נאכגעזאגט בשם דער צדיק הרח"ק רבי שלמקע וועהלער ז"ל אז די רוצאות פון די נסיעות קיין מירון געבט רבי שמעון צוריק.

שוין א לעגענדרע צייט וואס מיינע קינדער בעטן אז מען זאל זיי מיטנעמען קיין מירון אבער מיטצוגעמען יעדן איינעם קאסט אסאך געלט. דא הערנדיג וואס קלעצציל, האבן די קינדער אנגעהויבן פאדערן אז מען זאל זיי מיטנעמען.

קיין צוויי ברידות האבן איך נישט געהאט, איך האב זיי געזאגט אז מען נעמט זיי מיט, די וועגן האט געקאסט זעקס וונדערע שכל.

איך האב נישט געהאט ביי מיר די סומע איך האב עס געבארגט פון א ידיד גלייבדיג אז רבי שמעון וועט עס אפגעבן.

מיר האבן זיך ארויסגעלאזט אויפן וועג קיין מירון, די נסיעה איז געווען א געהיירענע, מען האט געהאט א התעוררות אין מירון, און נאך א לאנגער טאג האט מען זיך צוריקגעקערט אהיים בעטנדיג אז מען זאל האבן געפולט אלעם גוטס.

א טאג דערנאך קלינט אריין א משפחה מיטגליד פון אויסלאנד, ער איז דא אין ארץ ישראל און ער וויל קומען אויף א באזוך.

ער איז געקומען און פארברענגט, און נאך אוועקגיין האבן מיר באמערקט אז אויפן טיש ליגט \$150.

איך האב אים גלייך געקלייגט און דערמאנט אז ער האט דא געלאזט געלט און געפרעגט וואו איך קען אים טרעפן עס אפצוגעבן.

"איך האב עס נישט פארלוירן, איך האב עס דארט געלאזט מיט א מטרה, עס איז א נדבה איך וויל באצאלן עקער נסיעה קיין מירון."

רעכעננדיג וויפיל די געלט באטרעפט אין שקלים האט די חשבון געטישט, עס איז געווען די סומע פון 600 שכל.

דערביי האט ער געזעבן צו פארשטיין אז זיינענדיג ביי מיר אין שטוב האט ער געזען אז אויפן פרידזשידער הענגט א צעטל מיט א ישר כת די קינדער באדאנקען זיך אז מ'האט זיי גענומען קיין מירון.

די צעטל האט זיך געענדיגט אז רבי שמעון זאל משפע זיין כל טוב און אויך מיט א ברכה אז מען זאל קענען באצאלן די רוצאות הנסיעה. "פון דעם האב און פארשטאנען אז די נסיעה רוצאות איז נאכנישט געדעקט, און געוואלט האבן א חלק אין איר."

די קינדער און איך האבן געזען ווי עס ווערט מקיים געווארן די ווערטער פון דער צדיק און רש"י געבט צוריק די רוצאות הנסיעה.

(צווייטע אידן פאר ב"ה האט זיך)

מעשה ווען דער יצר הרע ברענגט אים אים ווען די רוח שטות איז שטארק און עס ברענגט אים אים אבער אין די רגע ווען ער וועט זיך באוואוסן און די פייער פון דעם יצר הרע וועט זיך פארלעשן און ער וועט זיך דערמאנען פון וואו ער קומט און וואס עס איז זיין אמתער ציל אויף די וועלט, וועט זיך ער וועלן אוסקערן און קענען פאררעכטן זיינע מעשים און הקב"ה האט ברוב רחמי וחסדי אים געגעבן די כוחל ער זאל זיך קענען צוריקקערן - עס זאל מקיים ווערן דער 'ושבתם איש אל אחותו' אז ער זאל קענען אפלאזן די ערדרישקייט וואו ער איז אריינגעפאלן און צוריקקומען צו הקב"ה און זיך באנייען נאכאמאל אין עבודת ה'.

אז מען זאל האבן דער כח זיך צו קענען צוריקקערן צום ריכטיגן וועג, פאדערט זיך אסאך שטארקייט. דער יצר הרע ארבעט אויף ביידע פארטן. נאך דעם וואס ער רעדט איין דעם מענטש צו די עבירה וועט ער אנהויבן אפשוואכן דעם מענטש אז ער קען זיך מער נישט צוריקקערן צו אמת און צו שטארקן דעם איד אז ער קען זיך יא צוריקקערן ברענגט מען א ראיא פון דעם דומם.

ווען איד וועט נאך און אירא דומם ווי די ערד קען ווערניגן צו זיין פירערדיגער מצב אפילו נאך דעם וואס ער איז שוין געווען פופציג יאר און צווייטן מצב וועט ער זיך אפלייגען פון דעם און מאכן פון איר א קל וחומר אויפן גוטן וועג.

אבער אויב מיר וועלן זיך לאזן פון דעם יצר הרע און צום צווייטן מאל, אז נאך דעם וואס מען איז שוין דורכגעפאלן און געניקען אזוי נידריג צו די עבירה וועט מען ווייטער גלייבן אז מען איז געפאנגען אין זיין נעץ - וועט דער איד חלילה אינגאנצן פארפאלן ווערן.

די בעלי מוסר האבן מדמה געווען די מציאות צו קליינען פישן וואס שווימען אין די טיפע וואסערן. דער סדר הולם ווי אזוי הקב"ה האט אויסגעשטעלט די וועלט איז אז די קליינע פישן שווימען נאך א גרויסער פיש, דער גרויסער פיש ווייזט זיי די וועלט.

אין טאג האבן א גרופע פישן באשלאסן אז עס איז זינלא נאכצוגיין בלינדערהייט דעם גרויסן פיש, זיי מוזן זיך אפשיידן פון דעם פיש און אנהויבן גיין אליין אויף זייער וועג.

דער אפזיידער פון זי טענה האט געלעגט אז מיר זענען רוב טאג אין די טיפע אפגונדן פון די וואסער, דא זענען מיר נישט קיין ליכט, קיין זון, די וועלט, אבער אז מיר וועלן זיך דערהויבן וועלן מיר קענען זען א וועלט.

ווען זיי האבן מודיע געווען פארן גרויסן פיש זייער פלאן האט ער זיי פרובירט אפצוברעכן פון דעם. ער האט געגעבן צו פארשטיין פאר די קלענערע פישן אז אויבן קענט איר טאקע זען א שיינע וועלט אבער איר קענט אויך פארטאפט ווערן אין די נעץ וואס די מענטשן שפייטן אויס און ווכן איך אריינצוכאפן.

די פיש האבן זיך אויסגעלאכט, זיי האבן געזאגט פארן אלטן פיש אז ער איז צוריקגעבליבן, אלטמאדיש, אז ער ווייסט נישט וואס ער רעדט און זיך ארויסגעלאזט אויף זייער וועג.

זיי האבן זיך אפגעטיילט פון די גרויסע פיש און זענען ארויף אויבן, זיי האבן עספיעט צו זען די זון, די גרויסע שיפן וואס פארן אהין און אהער, אבער עס האט נישט געווינדעט לאנג און זיי זענען פארטאפט געווארן אין נעץ און זענען שוין פארבליבן דארט אויף אייביג.

די נמשל איז אז אונזערע עלטערן האבן שוין אויסגעטרעטן פאר אונז א וועג און געזאגט ווי אזוי מען זאל גיין. דער וועג איז אפגעקערן פון דער יצר הרע און היט אפ דעם מענטש ער זאל זיך נישט לאזן פאנגען פון אים אבער עס איז דא אונזערע וואס ווילן זיין קלונער און ווילן זען די וועלט און עס טועם זיין, אבער זיי ווייסן נישט אז איינמאל זיי זענען עס טועם - פאלן זיי אריין אין א טיפער נעץ און קענען זיך שווערדיג ארויסציען פון איר.

די תולען געבט אונז נאך אן אויסוועג אבער מען דארף זיך קענען מיטכאפן מיר איר, אבער אסאך מאל איז דער יצר הרע אזוי שטארק אז ער איז מצליח צו פארטאן דעם מענטש אז ער האט שוין נישט קיין וועג ארויס.

דער איד דארף זיך שטארקן און זיין שטארק ביי איר אז ער קען אייביג ארויסגיין פון דער ווספ פון די יצר הרע ווייל מיר זענען נישט געבינדן מיט אים.

זאל הקב"ה געבן די שטארקייט אז מען זאל קענען מקיים זיין דער 'ושבתם איש אל אחותו' און זיך צוריקקערן צו הקב"ה און תשובה און תשובה שלמה לפניו.

אינעם זמר "ואסמרת כה לחי" (וואס איז אפארפאסט געווארן דורך הגהק בעל "אש כח" זצוקלן) שטייט ווי פאלגנד: "צדיק יסוד העולם בלה סדוק העולם יסוד לפסד העולם - אדונינו ברויחא".

דאס וועלן מיר פארשטיין, לויט וואס איז האב געהערט פון הגהק פארפוסט ביי אלוהא רמטה זצ"ל דער געטרייער תלמיד און משפט פון הרדק רבי שלמקע זויערלעך זצוק"ל.

ווי באקאנט, איז דער הייליגער זויערלעך רבי געווען פון די גדולי צדיקי הדור און די וואונדערליכער בעל סופת און טראדיציע האט ער זיך געפירט מיט א געוואלדיגער פשוטות און קיין ספעציעלער ברישע התנהגות און אפילו נאך ווייניגער דערפון - אלע גענעכדיגע מענטשן און און אוועקלעב וועלכע זענען געווען ייחסיים אומגענוג און און האבן געדענט אדערשט נישט געפיען קיין פלאץ, זענען אויפגענומען געווארן מיט גרויס כבוד ביי אים אינדערמיט וואו דער הייליגער צדיק האט זיך אלעס איינגעשטעלט און געזאגט פאר אלע יידישע געבורים, אז מעלענגעריי, ווען רבי אל' האט געזען זיך דער צדיק איז אויף שטארק כבוד האט עס אים זייער שטארק פארדרייט און ער האט געפרעגט דער רבי, פארוואס ער פירט זיך אזוי. איז דער צדיק געטרייער פון די צדיקים זיך אויף שטארק צו מבזה זיין און זיך דערנענטערן?

האט אים דער רבי מיט חכמה געאנטווערט: אדורב, אויף שטייט דאך קלאר און פשוט איין משל (ו' כה): "צדיק יסוד עולם", און דער שטייגער פון דער "יסוד" דער פונדאמענט, און דאך, איז עס א באהאלטן טיף און דער צדיק, און זייער טרעט דערויף... און דאס איז וואס עס האלט דעם נאמען בנין אים אויף אים דאך דער זעלבער וואו ביים אמת' צדיק וועלכע איז דער יסוד פון דער וועלט און ער דארף זיך שטעלן זיין טיף און דער דעם...

און פלאז איז טאקע א זיין דאס דחולות געפאלט אינעם פסוק "יסוד עולם", און וועט קומט ארויף צו לערנען איבער זיין וואונדערליכע דרך און שטייגער, און זייענדיג דער יסוד פון דער גאנצער וועלט האט ער זיך שטיל גענוג און ווען דער עדה, פאר יעדן איינעם.

און דאס איז דער דרום פון די אייבערשטע ווערטער וואס מיר זענען לכבוד דעם הייליגן תנא רבי שמועל ב"ר יוחאי: "צדיק יסוד העולם", אדער אדערס וואס דער תנא האלקי רבי שמועל ב"ר יוחאי ז"ל האט זיך אויפגעהאלטן אינעם הייליגן זייענדיג וואס איז טיף באהאלטן אונטער דער עדה, איז ער פון דארט געווען דער יסוד פאר דער גאנצער וועלט, אויף ווי מיר האבן ערקלערט און דער יסוד איז שטענדיג באהאלטן אונטער דער עדה.

דער יסוד דחולות פונעם הייליגן זויערלעך רבי'ן, וואס געפאלט אינעם פסוק פון "יסוד עולם", איז א צייכן איין זיין געוואלדיגער קדושה, און יסוד שביסוד דאס איז די איינערליכע קדושה העליונה אויף ווי עס באוואוסט און ער איז געווען זייער דערהויבן אין קדושה. עס ווערט דערציילט: אז ב'סוף יום האט ער געדארפט אריבערגיין און אפגעראטען וויבאלד ער האט שטארק געליטן אבויב' א הארבער בראך [שבח] און געהאט פאלגעמען און ארויסלאפן וואסער, ער האט אבער בשום פנים ואופן נישט מסכים געווען דערצו צוליב זיין געוואלדיגער קדושה. אויך נאכדעם וואס דער דאקטער האט אים קלארעגעשטעלט און זיין מען וועט נישט מאכן דעם אפגעראטען זאל ער גייט זיין און ביז געצייגלט שטעט וועט ער שוין נישט זיין ב'סוף יום וואס איז ער שטארק געפילט פאקט מיט סמכות נפש, און האט נישט געלאזט און זאל מאכן דאס אפגעראטען. ער איז טאקע נסתכל געווארן לבית עולם, וזכרת ווען ער עליו. [גענליך דערצו ווערט דערציילט אויף נאך צדיקים]

הרה"ק רבי שלמה מזויערלעך זצוק"ל

צו דער אכצנטער יארצייט פון הרדק רבי שלמה [ברוך רבי מרדכי] מזויערלעך זצוק"ל וואס געפאלט דעם ש"ס "יסוד שביסוד" (כ"ו אייר תש"א לפ"ק) לייגן מיר דא פאר איין א זאמלונג פון "טיב המעשיות" איבער אט דעם הייליגן וואונדערליכן צדיק וואס איז געווען באוואוסט מיט זיין געוואלדיגער קדושה און עטה. די פאלגנדע דערציילונגען זענען געקליבן געווארן פון צווישן די ספרים און שיעורים פון מורנו הרבני שליט"א וואס ער האט עס מקבל געווען און געהערט פון זיך זיין חסידים אנשי ירושלים של מעלה.

זכרתו תנן עליו על כל ישראל - אמן

אינעם פירטונגס דור, ווי אויף הרדק דער טייפליכער בעל "התולדות יעקב זצוק"ל, ווער...]

עס האט מיר דערציילט הרדק רבי אל' ראטה זצ"ל איבער זיין רבי הרדק רבי שלמה מזויערלעך זצוק"ל זיך אל' עזוב' א געוויסער איינערליכער בראך וואס ער האט געהאט, האט ער געליטן שוועקליכע יסורים יעדן טאג וואס ער פלעגט ארויסגיין לגורן, וויבאלד דאס האט אים פארשטאפט הארבע ווייטאגן און יסורים און די איינערליכע גלידער. אבער יעדן טאג וואס איינער האט זיך געפיען אין הויז האט ער זיך אנגעשטרענגט נישט צו לאזן הערן קיין הויכע קרעכען, כדי נישט מעגט צו זיין קיין, דאך ער האט זיך איינגעהאלטן מיט אלע כוחות און מען זאל נישט הערן פון אים קיין קול אבער ווען קיינער איז נישט געווען אינדערמיט האט ער געקריכט אופין קול.

איינמאל און דער צדיק האט געמיינט און קיינער איז נישט אינדערמיט האט ער זיך געקריכט אופין קול צוליב די שטארקע ווייטאגן, אבער נאכן ארויסקומען האט ער געזען אז עס איז יא דארט געווען איינער וועלכע האט געהערט זייער קרעכען. זענענדיג דאס, האט ער אים גלייך גענומען פסיים זיין דערפאר וואס ער האט אים גרום געווען דער צווייטער קריכענדיג און ער האט אים נישט אפגעלאזט ביז דער איז האט געזאגט בפה קלא און ער איז אים מוחל דערויף בלב שלם!

און אד וועלכע איז איינגעשטאנען אינעם הויז פון הרדק רבי שלמקע זויערלעך זצוק"ל וואס געפרעגט עס צדיק צי ער קען אים אפער אויפוועקן פון שלמקע זייער רבי אינדערפער, וויבאלד ער איילט זיך ארויסצוגיין און וועגן.

צו זיין שטוינענדיג האט אים דער רבי געענטפערט: צום באדויערן, איז דאס פאר מיר אומגענוג, זיין וועט דארפן טרעפן א צווייטן, וועלכע זאל מסכים זיין די וועקן גלייך אינדערפער!

אבער פארוואס! האט דער רבי געזאגט פארשטיין - דאס וועט דאך זיין א געוואלדיגער חסד, כדי איך זאל נישט דערגלייבן דער צייט וואס איך דארף זיך ארויסלאפן און וועגן.

האט אים דער צדיק געגעבן

צו פארשטיין: געווענליך ווען מען וועקט איינעם אויף פון זיין שטעמקאן שלאף, האט ער ציער גלייך איינעם ערשטן מינוט, וויבאלד ער האט נאך געוואלט אביסל האבן האבן פון זיין שלאף... און נאך נאך א מינוט אדער צוויי, ווען עס געשטעט פארשטייט מיט זיין שכל אז ער פעלט שוין אויס אויפגעשטיין פון בעט, דעמאלסט מוז ער בליז ביהיה מאכן געזשן דעם סח אויפן הארץ, און זיך צוואילן און אויפשטיין...

איך בין נישט מסוגל צו צוברענגען ציער צו א מענטש, אפילו בלויז פאר א רגע - אויך ווען דער ציער איז פאר זיין טובה און זיין געבורין! - האט דער רבי אויסגעפירט.

הרה"ק רבי אל' ראטה זצ"ל דער געטרייער תלמיד און משפט בקדוש פונעם הייליגן זויערלעך רבי'ן, האט מיר דערציילט אז אין די ערשטע יארן וואס ער איז געווען געווארן צום רבי'ן, איז ער נאכטויש געווען באוואוסט אין ירושלים ווי באקאנט אז גלייך ווען ער איז אנגעקומען קיין ירושלים ער הקדש האט ער זיך שטארק באהאלטן און פלעגט זיך שטענדיג פירן מיט געוואלדיגע פשטות ביז צוביסלעך איז ער באוואוסט געווארן.

נאכדעם וואס רבי אל' האט געזען אז די ברסות פונעם רבי'ן ווערן מקיים און פילע גרויסע מופתים ווערן געטון דורך אים האט ער אים געפרעגט דערוועגן - האט אים דער רבי מיט א געוואלדיגער פשוטות און תמימות געענטפערט, אז אין אמת'ן אריין איז ער א פשוטליכער מענטש, און א פשוט און ווי יעדער אנדערער איד, נאר צומאל זוכט דער מלך א פאסיער ארט אויפצוגעבען זיך קרוין, און ווען ער טרעפט א "שטראק" (סמסס/מלך) וואס איז טוט פארשטיינען איינעם וואנעם הענטט ער אים דעם קרוין דערויף. אויך איז האט דער רבי ערקלערט, ביז בלויז א שטראק עס טראגט דעם קעניליכען קרוין און נאכדעם מיר!

זי ווערט פונעם רבי'ן, וועלכע זענען געווארן געווארן מיט אויפריכטיקייט און מיט א געוואלדיגער תמימות האבן איינגעזעהן איינעם אויפן פון רבי אל', וועלכע איז אויך איינגעזעהן געווארן, אז אויב זעט מען נישט אים קיין צייכנס פון גרויסקייט איז דאס א סימן אז עס איז טאקע ריכטיג, און ער איז בלויז אויף ווי א שטראק...

א שטיק צייט שפעטער, איז אויסגעקומען פאר רבי אל' אבאנעקווען פון פלעטע, וואו ער האט באוואוסט זיין הייליגן זלאטיפאלער רבי'ן זעלדעלע וועלכע איז געווען פונעם הייליגן פאפאטאט פון מלכות ב"ר חו"ל. זייענדיג דארט איז אים האט אים דער רבי געפרעגט איבער דעם זויערלעך רבי'ן, איבער וועם ער האט שוין געהערט גרויסע זאכן.

האט אים רבי אל' געזאגט: אין אמת'ן איז דער זויערלעך רבי א פשוטליכער מענטש, און מען זעט נישט אויף אים קיין שום סימנים פון גדלות און זיין אליין האט מיר געגעבן צו פארשטיין וואס איז דער באדייט דאס אז די פילע מופתים וואס ווערן געטון דורך אים, אז אויב ער וויבאלד ער איז אויף ווי א שטראק אויף וועלכע עס ווערט אויסגעהאלטן דער "מחלוקת דלמלכא"!

האט אים דער זלאטיפאלער רבי צווייגעפירט מיט א שטייכל' און פארשטייט נישט... איך וויל אויך זיין בלויז א "שטראק" און נישט... און פארוואס ווערט נישט געזאגט אויף מיר דער קעניליכער קרוין?

נאר דעמאלסט האט רבי אל' פארשטאנען, אויף ווי ווייט איז געזענען פארשטייט רבי'ן - באהאלטן זיין גדלות פון אים און ער האט פארשטאנען אז איינערליכע ליגט באהאלטן זיין גדלות בלויז און ער קען לערנען וואס ער האט אים געגעבן ווען דעם

די גבאים זענען דערציערט געווארן, און האבן גלייך געוואלט נאכיאן דעם גב און צוריקגעשטן פון אים די גביה. – אבער ווי נאר דער רבי האט געהערט דערפון, האט ער זי צוריקגעלאטן פון גיין, דערקלערנדיג מיט זיין געוואלדיגע פשוטות און שלמות הנפש: "אויב ער נעמט דאס דארף ער דאס!"

... הר"ק רבי שלמקע זייערלעך זעקל האט אמאל געזאגט, אז א איד וואס עס גייט אריבער אויף אים א טאג אנדעם וואס ער האט געלערנט א בלאט גמרא: "האט ער מסמך א געזיכט פון א בעל ח"י!" נאך איז געווען טורלא בפסיקא קדישא אז מיט איין טריט פאר א צווייטן שפארט מען טויערעט טריט פאר זיך.

... א מעשה פלא איז פארגעקומען, ביי איינער פון די עטערליע מענטשן פון דער רבי'ן שלמקע זייערלעך זעקל, אז איינמאל ווען ער האט זיך אראפגעלייגט ערב שבת קודש נאכמיטאג פאר א קורצן דיימל, האט ער זיך געזחלט א מען דארף ברענגען 'מית שבת' צום רבי'ן אינדערדיס. ווען ער האט זיך איפגעכאפט פון שלאף, האט ער געטראכט צו זיך אז אפשר איז טאקע פאסיג אז ער זאל ברענגען עטליכע ליכט צום רבי'נס חדר. אויפן וועג צום מקוה האט ער סיטענעמען מיט זיך עטליכע ליכט, און איז דורכגעגאנגען נעבן דעם הייליגן חדר פונעם רבי'ן. אוי שטייענדיג ביים שוועל, הערט ער זיין רעכענען זאגט צום רבי'ן מיט ביטערניש: טועף מיר איין איד, וועלכע באזארגט אבער איין ווייב מיט שבת ליכט!... און דער רבי באזארגט אז מיט ריינע אמתות און בטחון: זי נישט באזארגט, ווי נאר מען וועט עס דארפן וועט עס אנקומען... עס איז נאכנישט אנגעקומען דער צייט פון ליכט צינדן...

דער איד האט זיך זייער געוואונדערט, און איז גלייך אריינגעגאנגען אין חדר און דערלאנגט פארן רבי'ן די 'שבת ליכט' וואס ער האט צוגעגרייט פאר אים.

... אינעם הייליגן יום טוב פון שבועות איז פאסיג אז מען זאל זיך אנשטרענגען און אריינברענגען גרויס שמחה ביי זיין און הארץ, דערפאר וואס מען איז זוכה צו שקבל זיין די תורה פונדאמיט, בבחינת 'עשה נפש'.

האב אן געהערט פונעם צדיק רבי אלי ראטה זצ"ל, אז איינמאל איז ער געגאנגען צוזאמען מיט זיין רבי'ן הרב הקדוש רבי שלמקע זייערלעך זעקל, אינעם יום טוב שבועות פארטאג, און פלוצלעך ווענדט זיך דער רבי צו אים און ער זאגט אים: יעצט פרעגט מען די אידישע נשמות צו זיין ווייל מקבל זיין די תורה און יעדער ענשענדיג אים פאש אהר בלב אחד: (שמות כה, ז) 'עשה נפש', איז לאמיר אויך ענטפערן מיט זיין 'עשה נפש'!

און אנדערדיג ווערטער, האט אים אנגעכאפט א הייליג ציטערניש, און זיין געזיכט האט געברענגט ווי א פייער!

שיפורים ושידורים בקו ההזמנות של ספרי 'מכון טיב'

מוחזק"צ
רבי גמליאל הכהן רבינוביץ
שליט"א

מתקשרים

מזמינים

מקבלים ללא עלות דמי משלוח!

0733-22-76-09

... עס האט מיר דערציילט הר"ח ר' אליעזר עקשטיין ז"ל, וועלכע איז געווען פון די אנשי שלום און פון די מקורבים פונעם הייליגן זייערלעך רבי זצ"ל, און פאר צוועלף יאר האט ער זיך באטייליגט ביים קביעות'דיגן סניג וואס האבן מיטגעזאגט מיט אים טאג טעגליך מנהל און מעריב ביים כותל המערבי. נאכן דאזיגענען וועגן די נאנצער נרופע געגאנגען צוזאמען, און האבן באגלייט דעם הייליגן רבי'ן צו זיין חדר אינעם בית ישראל געגנט.

און א געוויסע תקופה, האט איינער פון די נרופע געדארפט האבן א גרויסע ישועה אין א געוויסער ענין, און ער האט שטארק מספר געווען ביים רבי'ן דערנאך, און אויך ביי זיינע תלמידים ביים כותל המערבי. האט ער אסאך געוויינט און זיך איינגעקלאפט דאס הארץ אז ער זאל זוכה זיין צו א גרויסע ישועה.

אין טאג אייפן וועג צוריק פונעם כותל האט זיך דער איד בטעות אריינגעקלאפט ארויסגעשטעקט פונעם וואנט, און ער האט זיך צוקלאפט זיין פוס זיך ארויסגעלייגט און אראפגעפאלן אין גאס. ער האט דערביי געכאפט נאך א שטארקן קלאפ מיט גרויס ווייטאג, און אזוי האט ער געקערעכט פון זיינע שטארקע יסורים. ווען ער האט געקוקט אויפן געזיכט פונעם הייליגן רבי'ן, האט ער געזען ווי ער שמיכלט צו אים מיט פיייד... דאס האט אריינגעדרייט ביי אים גרויס וואונדער, און ער האט מיט ביטערניש געפרעגט דעם רבי'ן: "וואס איז דא צו לאפן?"

צו זיין וואונדער, האט אים דער רבי ערקלערט: און פריי זיך אויף דין שוועה! ווייל וויסן זאלסטו אז יעצט ווען דו ביסט אראפגעפאלן, ביסטו געהאלפן געווארן פון דין גרויסן עצה. דין פלע תפילת וועט נחלק געווארן איובן אין היסל, און דו האסט געפילט אז מען זאל פארשטעלן און דערנענטערן דין שוועה. –

אבער צומאל ווען עס ווערט גור אויף א מענטש א גרויסע ישועה, איז שווער פארן שטערן צו ססכים זיין דערנאך און מען געבט אים רשות צו געבן פארן מענטש 'א קליין פנטעל, און דערמיט ווערט ער באזארגט, הפך נשבר ופאגום נקלעט, און מען קען אים ברענגען זיין ישועה.

[עס איז דויער פונעם הייליגן בעל שם טוב זצ"ל, אז דער טעם פארוואס ווען א מענטש פאלט אראפ לאכט יעדער, איז וויבאלד ביי זיין פאל ווערט השקפת דיינים]. און ווידער, גלייך דערנאך האט דער איד זוכה געווען צו זיין גרויסע ישועה.

... א געריכענער גב האט זיך אמאל אריינגעקלאפט אינעם חדר פונעם הייליגן רבי'ן רבי שלמקע זייערלעך זעקל וואס כידוע איז עס שטענדיג געווען ברייט אפן לכל דכפין, און ער האט זיך דארט אומגעטרייט ווי ביי אים אינדערדיס... און געזוכט אצורח... אויך דער זעלבער צייט איז דער הייליגער רבי געזען און זיין ציער, איבערגעבויגן אויף זיינע ספרים און צוזאמען און וועגן געווען עטליכע פון זיינע תלמידים און שטעמישע אבער באשטערקט ווי דער מענטש קוסט אריין און דרייט זיך צווישן די ציער. זיין זענען האבן געזען ביים באזארגט, וויבאלד פילע מענטשן פלעגן זיך דארט דרייען און דארט אויפאלן.

געזיילעט מיט נאכדעם וואס דער מענטש איז ארויסגעגאנגען פון חדר האט איינער פון די גבאים באשטערקט, אז יעדער האט 'מיטגענומען' מיט זיך א טייטשע 'אלעדנער זיינער', וועלכע איז געווען באהאלטן אין איינע פון די לעדלעך.

די ספעציעלע טעכעפאן ליניע צו באשטעלן די ספרים פון 'מכון טיב'

פון מוה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

0733-22-76-09 קלינגט אריין פ באשטעלט דעליווערי פריי פון פאפאל ביז צו איינער שטוב

shivti11@gmail.com

05276-10455 078-3331109 טל: רח' ישעיהו ז' ירושלים

יחודי יקרו! א תחנית טובה לעצמך, הק מוזון להדפיס ולהפיץ את העלון באזור מגוריך ולהיות שותף ליחיד הרבים. הפעמיניעם יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לחפסה).

Anyone Interested in receiving Tiv Hachila weekly in Hebrew or English should Email: Sheldon@lpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173